

Soru sormak güzeldir, hakikati ortaya çıkarır.

Hakikat ise sizi özgür kılar.

Ve o gerçek sizin mahşerdeki urbanızdır.

Kur'an-ı Kerim'de Yüce Allah bize sorular sormayı öğretir:

Binlerce ayette bildirilen sorular ve sorgulamalarla adeta bizlerin önü açılır.

Rahman suresinde "İmdi Rabbinizin nimetlerinin hangisini yalanlıyorsunuz?" ayeti 31 defa tekrar edilerek konu tamam anlamıyla pekiştirilmiştir.

Peygamberimiz ahabını soru sormak konusunda cesaretlendirmiş; ashapta her konuyu açıkça sormuşlardır. Kendinden emin bir şekilde söylediği şeyleri dahi sahabe; önce edeple bu cümlenin vahiy olup olmadığını sormuş, sonra da eleştirerek farklı bir görüş ortaya

koyabilmişlerdir.

Bedir'de ordunun konuşlanışı, Bedir esirleri konusu, Hudeybiye antlaşma maddeleri, Uhud savaşı öncesi istişare.

Öncelikle ahkâmla ilgili sorularda ifrata gittiklerinde ise onları uyarmıştır:

"Sizden öncekiler, peygamberlerine çok soru sormaları ve aldıkları cevaplarla amel etmemeleri yüzünden helak olmuşlardır."

Bu tepki üzerine ashap sorularına ara vermiş, bu kez de Hz. Cebrail (a.s.) yolcu suretinden gelmiş ve "İman nedir?, İslam nedir, İhsan nedir?" sorularıyla başlayan meşhur Cibril hadisinin oluşmasını sağlamıştır. Böylece ashaba soru sormaya devam etmeleri hatırlatılmıştır.

Mekke'de imanın tesisinde Dar'ul-Erkam'da, Medine'de Devletin teşekkülünde Asha-ı Suffe'de zeki talebeler nefes almadan soru soruyorlar, Allah Resulü (s.a.v.)'de sabırla, usanmadan, bıkmadan cevap veriyordu.

Erkek kadın ashabını o kadar iyi eğitmişti ki, o günün dünyasında kadınlar birçok konuda çok gerilerde iken, İslam'dan önce araplar kızlarını diri diri toprağa gömüyor iken; kadınlar her tür suallerini bizzat Allah Elçisi (s.a.v.)e iletiyorlar ve cevaplarını dinliyorlardı.

Allah Resulü (s.a.v.) bunu övmüş ve adeta ümmetine de mesaj vermişti:

"Şu Ensar kadınları ne iyi kadınlardır. Dinlerini öğrenmek hususunda kendilerine haya mani olmuyor."

Mücadele suresinin ilke ayetleri, soru soran ve ısrarla sorunun cevabını bekleyen

hanımefendinin taleplerine cevap veriyordu.

Raşid Halifelerde Elçi (s.a.v.)'nin yolundan gitmiş ümmet her hak ve şartta halifelere sorular yöneltmişler, sorgulayabilmişlerdir.

H. Ömer (r.a.) gibi bir celalli bir zatın cümlesine mescitte milletin içerisinde bir hanımefendi ayet okuyarak eleştirmiş, H. Ömer (r.a) "kadın isabet etti, Ömer hata etti" diyerek hakkını teslim etmiştir.

Yine herkese dağıtılan harp ganimeti kumaştan yapılan bir gömlekle hutbeye çıkmış:

"Dinleyin ve itaat edin" sözüne bir sahabe ayağa kalkarak " üzerindeki elbisenin hesabını vermedikçe dinlemiyoruz ve itaat etmiyoruz" itirazını haklı bulmuş, oğlu Abdullah bin Ömer (r.a)'e kalk oğlum elbisenin hesabını ver diye seslenmiştir.

Abdullah bin Ömer (r.a.)'de "ben harp ganimetinden bana düşen hissemi babama hediye ettim, ikimizin hissesini birleştirip bir elbise yaptım" cümlesiyle konuyu izah etmiştir.

İtiraz eden sahabe tekrar ayağa kalkmış, "İşte şimdi dinliyoruz ve itaat ediyoruz" demiştir.

İmam-ı Azam'a, "Siz bu ilmi nasıl elde ettiniz?" diye sorduklarında şu cevabı verir:

"Başkasına söylemekten cimrilik etmediğim gibi, başkasına sorup öğrenmekten de utanıp çekinmedim."

"Bir insanın zekası; verdiği cevaplardan değil, soracağı sorulardan anlaşılır" der Einstein.

Bediüzzaman Said Nursi'de "soru ilmin anahtarı, merak ilmin hocasıdır" buyurur.

Aliya İzzet Begoviç'te sorunun belki de en kıymetlisi olan "eleştiri" üzerinde durur ve Doğu'nun "Ben olsam Müslüman Doğudaki tüm mekteplere 'eleştirel düşünme' dersleri koyardım. Batı'nın aksine, Doğu bu acımasız mektepten geçmemiştir ve birçok zaafın kaynağı budur."

Güvenç'in dediği gibi, "Bilim, insanoğlunun soru sormasıyla başlamıştır. Üzerinde yaşadığımız dünya ve evren üzerine sorulan geçerli sorulara verilen güvenilir cevaplardan doğa bilimleri; insanoğlunun kendisiyle ilgili geçerli sorulara verdiği güvenilir cevaplardan ise sosyal-beşerî bilimler doğmuştur."

Soru, toprağa verilen su gibi bütün tohumların ne olduğunu ortaya çıkarır.

Soru, toprağa verilen ateş gibidir, elması kömürü ayırt eder.

Yazımı hala içimi acıtan bir "hatıra" ile kapatmak isterim.

Bir kız yurdunda üniversite öğrencilerine "Ailede Huzur İçin 9 S" i anlattım.

Soru-cevap kısmında bir kızımız güzel bizim gazetecilikte "kontra" dediğimiz türden harika bir soru sormuştum.

Kızımıza teşekkür ettim, sorudan çok memnun olduğumu ifade ettim ve uzun uzun keyifle cevapladım. Çünkü biz yazarların en çok hoşuna giden kısım, soru cevap kısmıdır. Zira olay tamamen interaktiftir, karşılıklı, coşkuludur.

Hafta içi verdiğim konferanstan sonra Pazar günüm telefonumda kayıtlı olmayan bir arama ile tanımadığım bir genç kız ağlayarak konuşuyordu.

Tanıttı kendini, konferansta soru soran kızımızdı arayan.

Bana sorduğu soru “misafire edepsizlik” görülerek kızımız yurttan atılıyordu.

Daha önceden tanıdığım yurt müdiresini aradım, rica ettim, gerçekten soru benim çok hoşuma gitti, ben çok memnun oldum desem de müdire hanım kararın değişemeyeceğini, “kızımızın başka edepsizlikleri de oldu, o soru bardağı taşıran damla oldu” cümlesini kararlı bir ses tonuyla ifade etti.

Müdire hanıma; “Lütfen, bana sorulan soru bardağı taşıran damla olmasın, hatta affedin, bardağın yarısını boşaltın” gibi çok cümleler kurdum, ama nafile.

Sonra kızımıza döndüm. “Üste para da verseler, senin özgünlüğünü yok edip, formata sokmaya çalışan ve kendini gerçekleştirmeni tehdit olarak algılayan bir çatının altında durma” dedim.

Soruyu o zamanda şimdi de hatırlamıyorum dostlar.

Lütfen, sorun, sorgulayın, sorudan rahatsız olan, sorgulamayı, eleştiriye hakaret gören herkesi ne yapın biliyor musunuz?

Budayın!

Bahardayız, acımayın, budayın!

Budamazsanız, o kendinde emin zavallıları taşıyamazsınız ve sonunda siz kırılırsınız...

Don't be afraid to ask questions! Because the question frees you.

It is good to ask questions, it reveals the truth.

Truth frees you.

And that fact is your dress in apocalypse.

Almighty Allah teaches us to ask questions in the Quran:

With the questions and inquiries reported in thousands of verses, our way is opened.

"How do you deny the blessings of your Lord now?" The verse was repeated 31 times and the subject was fully reinforced.

Our Prophet encouraged his companions to ask questions; They asked each subject explicitly in ashap. Even the things he said confidently, the Companions; first they asked about whether this sentence was revelation, and then they were able to put forward a different view by criticizing it.

The deployment of the army in Badr, the prisoners of Badr, the articles of Hudaybiyah, consultation before the war of Uhud.

First of all, he warned them when they went for the sake of questions about the judgment:

"Those before you were destroyed because they asked their prophets a lot of questions and did not act with the answers they received."

Upon this reaction, he interrupted the questions of ashap, this time Hz. Jabrail (pbuh) came from the image of a passenger and said, "What is faith? What is Islam? What is Ihsan?" The famous Jibril hadith, which started with questions, led to the formation of the hadith. So they were reminded to continue to ask questions.

In the facility of faith in Mecca, the intelligent students in Dar'ul-Erkam, in the organization of the State in Medina, Asha-ı Suffe, were asking questions without breathing, and the Messenger of Allah (pbuh) responded patiently, without getting tired.

The man had trained the female companion so well that while the women in the world of that day were far behind in many subjects, while the Arabs buried their girls alive before Islam; women forwarded all their questions to the Messenger of Allah (pbuh) and listened to their answers.

The Messenger of Allah (pbuh) praised this and gave a message to his community.

"What good women are those Ensar women. They don't have any imagination about learning their religion."

The principle verses of the period of struggle responded to the demands of the lady who asked the question and insisted on the answer to the question.

The Ummah went through the path of the Messenger of Caliph (pbuh) and they were able to question and question the caliphs under every right and condition.

A lady like Hz. Ömer (r.a.) criticized the sentence of a person in the mosque by reading a verse inside the nation, and Hz. Ömer (r.a) has delivered his right by saying "the woman has hit, Ömer has made a mistake".

The war booty, which was distributed to everyone, went to the sermon with a shirt made of fabric:

A companion stood up to the word "listen and obey" and found the objection that "we do not listen and do not obey unless we account for the dress on it" and my son called Abdullah bin Ömer (r.a) to give his account.

In Abdullah bin Ömer (r.a.), He explained the subject with the sentence "I gave my father my share from the war booty, he combined the shares of us and made a dress".

The companion who stood up stood up again and said, "Now we listen and obey."

He said to Imam Azam, "How did you get this knowledge?" When they ask, he replies:

"I am not ashamed of telling someone else, nor am I embarrassed to ask and learn from someone else."

"A person's intelligence; It is understood not from his answers, but from the questions he will ask, "says Einstein.

In Bediuzzaman Said Nursi, "the question is the key to knowledge, curiosity is the teacher of science".

In Aliya Izzet Begovic, she emphasizes perhaps the most precious "criticism" of the problem and says that the salvation of the East (Muslims) is in critical mind = questioning mind:

"If I were, I would give 'critical thinking' lessons to all schools in the Muslim East. Unlike the West, the East has not gone through this brutal school and this is the source of many weaknesses. "

As Güvenç said, "Science started with human being asking questions. From the reliable answers given to valid questions on the world and the universe we live on, natural sciences; From the reliable answers given by human beings to valid questions about himself, social-human sciences were born. "

The question reveals what all the seeds are like water given to the soil.

The question is like the fire given to the ground, the diamond distinguishes coal.

I would like to close my writing with a "memory" that still hurts me.

I told university students in a girls' dormitory "9 S for Peace in the Family".

In the Q&A section, one of our daughters, beautiful, asked a great question in journalism, which we call "contra".

I thanked our daughter, expressed that I was very happy with the question and answered with long pleasure. Because the part that we most like the authors is the question-answer part.

Because the event is fully interactive, mutual, enthusiastic.

After the conference I gave on weekdays, a Sunday, a young girl who was not familiar with a call that was not registered on my phone, was crying.

Introduced himself, the caller was our daughter who asked questions at the conference.

The question he asked me was seen as "rudeness to the guest" and our daughter was thrown out of the dormitory.

I called the head of the dorm I knew before, I asked, I really liked the question, I said that I was very pleased, and the manager said that the decision would not change, "Our daughter also had other rudeness, that question was a straw," she said in a determined tone.

To the head manager; I made many sentences like "Please, the question I asked is not the straw that carries the glass, even forgive me, empty the half of the glass", but in vain.

Then I returned to our daughter. I said, "Do not stand under a roof that tries to put your authenticity in the format and perceive yourself as a threat, even if you give money on top."

I don't remember the question now, guys.

Please, ask, question, do you know what anyone who is annoyed with the question, who has insulted the questioning, criticism?

Cut out

We are in the spring, do not be sorry, pruning!

If you can not prune, you cannot carry those poor poor ones and you will eventually be broken...